

پویانامه

نشریه روزانه دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران

پنجشنبه ۱۲ خرداد ۱۴۰۱ • شماره پنجم

12th Tehran International Animation Festival 2022

ستاره دنباله‌دار...

مدیران از اتفاقات نوترسند

شیه چارلی چاپلین ام!

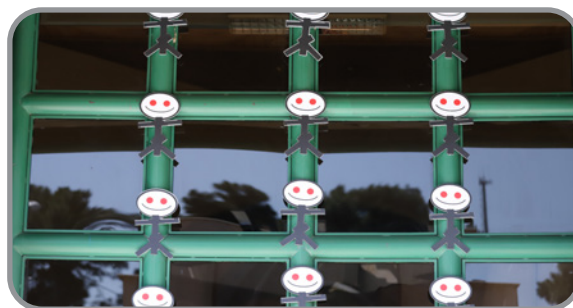
گزارش روز چهارم دوازدهمین دوسالانه جشنواره پویانمایی تهران؛

آخرین ساعات با هم بودن در یک روز گرم تهران

نوجوانان که جشنواره پویانمایی تهران در دوران مدیریت او شروع به کار کرده بود، بهمن نامور مطلق رئیس فرهنگستان هنر و وحید جلیلی قائم مقام رئیس سازمان صدا و سیما سری به جشنواره زدند و از فضای جشنواره بازدید کردند. هیأت فرهنگی سفارت ژاپن از دیگر مهمانان روز آخر جشنواره دوازدهم بودند، البته هیأت‌های فرهنگی سفارت‌های کشورهای همچون کره جنوبی و فنلاند هم طی روزهای گذشته به جشنواره آمده و در کنار علاقه‌مندان به تماشای انیمیشن‌ها نشسته بودند. کره‌ای‌ها حسابی از دیدن نمایشگاه «کارکچه» ذوق‌زده شده بودند و ژاپنی‌ها که کشورشان مهد انیمیشن است از اینکه یکی از بخش‌های جشنواره با عنوان «سرزمین آفتاب تابان: انیمیشن مستقل در ژاپن» به نمایش آثار کشورشان می‌پرداخت، خوشود بودند.

یکی از جذاب‌ترین صحنه‌هایی که همیشه می‌شود در جشنواره پویانمایی تهران دید، قرارگرفتن نسل‌های مختلف انیمیشن در فضایی صمیمی کنار هم است. شما می‌توانید از پیشکسوتان و استادان و مدیران گروه انیمیشن در دانشگاه‌ها تا مدیران فرهنگی و دولتی دیگر را در کنار دانشجویان و فعالان انیمیشن در کنار هم ببینید. گویی که همه آن‌ها در فضای جشنواره نقش جدیدتری پیدا می‌کنند. مهم نیست مهمانان جشنواره مدیر کدام ارگان یا استودیوی انیمیشن یا کارگردان و انیماتور کدام فیلم هستند، جشنواره فضایی ایجاد می‌کند که همه در یک سطح قرار می‌گیرند.

در پایان روز، دست‌اندرکاران جشنواره کارهای مقدماتی اختتامیه را شروع کردند؛ از توزیع کارت‌های دعوت تا آماده‌سازی سالن بهنام محمدی که قرار است میزبان مهمانان اختتامیه دوازدهمین دوره جشنواره پویانمایی تهران باشد. همین جنب‌وجوش‌ها باعث شد تا فیلمسازانی که در جشنواره اثری دارند، چشم به راه تماس تلفنی باشند که آن‌ها را با تاکید بیشتری به اختتامیه دعوت می‌کند. شب آخر، قطعا شب بی‌خوابی بسیاری از انیمیشن‌سازان ایرانی و برگزارکنندگان خواهد بود.

چهارمین و آخرین روز دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران، گرم‌ترین روز جشنواره بود، چراکه هم حضور مخاطبان زیادتر شده بود و هم گرمای هوای تهران نسبت به روزهای گذشته افزایش یافته و این گرما روی جشنواره هم تاثیر گذاشته بود. اگر به بازار پویانمایی سر می‌زدید صحنه‌های بامزه‌ای می‌دیدید، مثلاً در یکی از غرفه‌ها پنج نفر با فاصله دورتادور غرفه نشسته بودند و با نشریه روزانه جشنواره خودشان را باد می‌زدند! در غرفه‌های دیگر هم وضعیت بهتر نبود، دستمال کاغذی تنها ناجی افرادی بود که شرشر عرق می‌ریختند، ولی اگر فکر می‌کنید گرما مانع حضور علاقه‌مندان انیمیشن شده بود، سخت در اشتباهید.

به نظر می‌رسد که چهارمین روز جشنواره پویانمایی تهران، در واقع تبدیل به شلوغ‌ترین روز دوازدهمین دوره شد. همه کسانی که از ابتدای جشنواره نیت کرده بودند که سری به آن بزنند و با دوستان و همکارانشان ملاقات کنند و به تماشای فیلم‌های انیمیشن این دوره بنشینند، در روز چهارم بالاخره نیت‌شان را عملی کرده بودند، به همین دلیل در محوطه جشنواره می‌توانستید گروه‌های بسیاری را ببینید که گرد هم ایستاده بودند و ساعت‌ها حرف می‌زدند.

روز چهارم، روز مهمانان ویژه جشنواره هم بود. محسن چینی‌فروشان مدیرعامل اسبق کانون پرورش فکری کودکان و

وطنم اینجاست، خانواده‌ام همین جا هستند

● مهین جواهریان پژوهشگر و کارگردان انیمیشن

«دویدم و دویدم» اولین انیمیشن من بود که در این جشنواره جایزه گرفت، ولی خاطره‌ای که هرگز از یادم نمی‌رود تماسی است که یک روز صبح از کانون با من گرفته شد و خبر دادند که فیلمم برنده جایزه مهمی از ژاپن شده است.

می‌خواهم احساسی را که به این جشنواره دارم با شما در میان بگذارم، از روز دوم که به جشنواره آمدم، همین که پایم را در محل برگزاری جشنواره پویانمایی تهران گذاشتم، همه چیز از یادم رفت، انگار گذشته‌ام را فراموش کردم. به‌رحال این روزها همه‌چیز بحرانی و سخت است، همه دنیا روزهای پس از کرونا را تجربه می‌کنند، ولی برای من همین که به جشنواره آمدم، همه‌چیز رنگ فراموشی گرفت و احساس کردم وارد وطنم شده‌ام. نمی‌دانم این حرف خوبی است یا بد، ولی وطنم همین‌جاست و مردمم در همین‌جا حضور دارند، خانواده‌ام اینجا هستند. آنقدر از این حضور لذت بردم و آنقدر دیدارهای صمیمانه تجربه کردم که انگار گذشته‌ام و تجربه این دو، سه سال سختی که به دلیل شیوع کرونا پشت‌سر گذاشتیم، از یادم رفت؛ می‌خواهم بدانید که آنقدر فضای دوسالانه پویانمایی تهران را دوست دارم.

برگزاری جشنواره پویانمایی تهران خدمت بزرگی به جامعه انیمیشن بود، چون ما در طول این چند روز آن‌قدر فیلم می‌بینیم، مطالعه و بحث و گفتگو می‌کنیم که موجب می‌شود میل به ساختن فیلم در ما زیاد شود یا اینکه دوست داریم کارهای نیمه‌تمام را زودتر به اتمام برسانیم. قرار گرفتن در جو جشنواره پویانمایی باعث می‌شود دلمان بخواهد بیشتر فیلم بسازیم در حالی که تا قبل از شکل‌گیری این جشنواره ما مجبور بودیم برای دستیابی به چنین موقعیتی هزینه بسیاری بپردازیم و با مدتی دویدن به دنبال گرفتن ویزا، به کشورهای دیگر سفر کنیم تا بتوانیم انیمیشن‌های جدید و روز دنیا را ببینیم. یادم می‌آید آنقدر این فرصت برایم ارزشمند بود که با وجود حساسیت چشم‌هایم به نور پرده سالن سینما، ساعت‌ها در سالن می‌ماندم و از قطره چشم استفاده می‌کردم تا بتوانم انیمیشن‌ها را تماشا کنم، اما امروز با وجود جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران دیگر نیازی به پرداخت چنین هزینه‌هایی نیست. به راحتی می‌توانیم از این امکانات که جشنواره در اختیارمان قرار می‌دهد، استفاده کنیم و فیلم‌های روز را ببینیم و اگر به فیلمی نرسیدیم، تکرارش را ببینیم. به نظر من همه این تلاش‌ها و امکانات، بسیار با ارزش است. قدر آن را می‌دانم و از هر کسی که در به وجود آمدن و تداوم این جشنواره نقش دارد، تشکر می‌کنم.

در دوره یازدهم پویانمایی تهران این شانس را داشتم که در کنار مایکل دودوک، کارگردان شناخته‌شده انیمیشن آثار جشنواره را داوری کنم. این همراهی برایم مانند یک رویا بود چون ایشان کارگردان حرفه‌ای، به‌نام و معروفی هستند. همین که در طول دوره داوری فرصت شد تا با آقای دودوک هم‌کلام شوم و با او درباره فیلم‌ها صحبت کنم، تجربه به‌یادماندنی و شیرینی برایم از جشنواره پویانمایی شد، البته از کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان خاطرات شیرین و به‌یادماندنی زیادی دارم.

فرستی برای گپ و گفت با ژرژ شوئیز گبل از بزرگان انیمیشن اروپا؛

شبه چارلی چاپلین ام / آرزو دارم فیلمی بسازم که همه دنیا عاشقش باشند

آیا شما پیش از حضور در این دوره از دوسالانه پویانمایی تهران، به ایران آمده بودید؟

بله. من یک بار در سال ۱۹۷۵ در سفر کوتاهی با ماشین به ایران آمدم. یکی از فیلم‌هایم هم در ایران نمایش داده شد، ولی متأسفانه جزئیات آن را به خاطر ندارم. دیگر فیلم‌هایم هم بارها و بارها در جشنواره پویانمایی تهران انتخاب و نمایش داده شده است.

به صورت کلی چقدر با فضای سینمای ایران آشنایی دارید؟ در جشنواره فیلم انسی با چند کارگردان انیمیشن ایرانی آشنا شدم و کارهای ایرانیان را دیده‌ام. ایرانی‌ها فیلم‌های خوبی می‌سازند. فیلم «جدایی نادر از سیمین» اصغر فرهادی را هم دیده‌ام و می‌شناسم. این فیلم هم بسیار خوش‌ساخت است و آن را دوست دارم.

پیش از این با اینکه فیلم‌هایتان در دوسالانه پویانمایی تهران به نمایش درآمده بود، در این جشنواره فرصت حضور نداشتید. آیا حالا که از نزدیک با واقعیت برگزاری جشنواره پویانمایی تهران روبه‌رو شدید با تصویری که از آن داشتید، یکسان است؟

حضور در این جشنواره برایم جالب است. من پیش از این در جشنواره‌های بزرگ زیادی شرکت کرده‌ام، ولی اینجا بسیار شلوغ است و آن‌طور که می‌بینم دانش‌آموزان و دانشجویان به انیمیشن اهمیت می‌دهند و برای تماشای فیلم به این جشنواره می‌آیند. مثلاً در جشنواره کره چنین استقبالی ندیدم و آن‌ها خیلی به تماشای فیلم‌ها و حضور در جشنواره اهمیت نمی‌دهند.

از طرف دیگر، فیلم‌ها و فضای این جشنواره را بسیار دوست دارم، فیلم‌های این جشنواره به نسبت دیگر جشنواره‌ها فضای هنری‌تری دارد. در جشنواره‌های دیگر بیشتر فیلم‌هایی با تکنیک‌های مدرن و کامپیوتری مانند دوبعدی و سه‌بعدی می‌بینم، ولی جشنواره پویانمایی تهران هم مانند جشنواره انسی فیلم‌هایی با تکنیک‌های هنری نمایش می‌دهد.

ژرژ شوئیز گبل فیلمساز سوییسی است که با انیمیشن «مردی بدون سایه» در سال ۲۰۰۴ شناخته شد. این انیمیشن که با تکنیک نقاشی روی شیشه ساخته شده بود، موفق به کسب جایزه از جشنواره‌های مختلفی شد. شوئیز گبل فیلم اولش «پرواز ایکاروس» را در سال ۱۹۴۷ ساخت. او تاکنون ۲۰ فیلم ساخته است که موفق به کسب جوایز مختلفی از جشنواره‌های کن، انسی، زاگرب، هیروشیما، اشتوتگارت، اتاوا و اسپینو شده‌اند. او سال ۲۰۱۷ کریستال افتخاری انسی، در سال ۲۰۱۸ جایزه افتخاری سینمای سوییسی، در سال ۲۰۱۹ شوالیه ادب و هنر فرانسه و در سال ۲۰۲۰ جایزه یک عمر دستاورد هنری جشنواره انیمافست زاگرب را از آن خود کرده است.

شوئیز گبل داور بخش بین‌الملل دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران بود و به دعوت این رویداد به ایران آمده است. دیدار با او برای ما فرصت مهم و البته دلنشینی بود و گپی هم با او زدیم.

ساخت انیمیشن هنوز برایتان حس و حال ساخت اولین کارهایتان را دارد؟

بله، هر زمانی که شروع به ساخت فیلم می‌کنم، سعی می‌کنم بهترین فیلمم را بسازم؛ فیلمی که نسبت به فیلم‌های قبلی‌ام بهتر باشد.

وودی آکن هم می‌گوید که من اگر امروز ثروتمندم به دلیل ساخت فیلم‌هایم نیست، بلکه به دلیل آپارتمانی است که خریده بودم و آن را فروختم

اگر بخواهید به کسانی که تازه می‌خواهند قدم در راه ساخت انیمیشن بگذارند توصیه‌ای کنید، چه می‌گویید؟

باید همیشه اشتیاق ساخت فیلم داشته باشید و این اشتیاق را حفظ کنید، چون ممکن است با ساخت انیمیشن کوتاه معروف شوید ولی تضمینی نیست که پول خوبی هم به دست بیاورید، مگر اینکه به سراغ ساخت انیمیشن بلند بروید و تهیه‌کننده داشته باشید. البته ساخت بازی و انیمیشن‌های تبلیغاتی هم درآمد خوبی دارد.

وودی آکن هم می‌گوید که من اگر امروز ثروتمندم به دلیل ساخت فیلم‌هایم نیست، بلکه به دلیل آپارتمانی است که خریده بودم و آن را فروختم.

در حال حاضر داور بخش بین‌الملل هستید و در طول این چند روز آثار ایرانی را دیده‌اید. به نظر شما این آثار در چه سطحی قرار دارند؟

من بسیار غافلگیر شدم، چون سطح انیمیشن‌های ایرانی از نظر بصری، هنری و تکنیک بسیار بالاست. متأسفانه زبان انگلیسی‌ام خوب نیست و نمی‌توانم به‌خوبی متوجه قصه انیمیشن‌ها شوم، فقط ایده کلی آن‌ها را متوجه می‌شوم ولی از جنبه بصری این آثار بسیار لذت بردم. باید به شما بگویم که من علاقه بیشتری به فیلم‌هایی دارم که دیالوگ ندارند و با تصویر داستان را روایت می‌کنند.

آیا در کشور سوییس جشنواره انیمیشن شناخته شده‌ای دارید؟

بله، دو جشنواره انیمیشن با نام‌های Fantoche و Animatou در سوییس برگزار می‌شود که برای ما بسیار مهم است.

وضعیت ساخت انیمیشن در کشور شما چطور است؟

ما در سوییس دو مدرسه انیمیشن داریم که در این زمینه فعال و مدارس بسیار خوبی هستند. وضعیت ساخت انیمیشن نسبت به گذشته در کشور من بسیار بهتر شده است، چون تا قبل از راه‌اندازی و فعالیت این مدارس، مردم سوییس فقط در خانه‌های خودشان می‌توانستند انیمیشن بسازند، ولی امروز در کنار این مدارس که به‌خوبی فعالیت می‌کنند، استودیوهایی وجود دارد که انیمیشن‌سازان می‌توانند گروهی و در کنار هم کار کنند. همچنین در بخش ایتالیایی کشور ما یک مدرسه و جشنواره بسیار خوب انیمیشن وجود دارد.

شما در چه سنی و با چه اثری بود که به ساخت انیمیشن علاقه‌مند شدید؟

اولین بار با تماشای انیمیشن‌های جشنواره انسی به ساخت انیمیشن علاقه‌مند شدم، چون در آنجا انیمیشن‌هایی دیدم که در هیچ جای دیگر، نه در تلویزیون و نه در سینما نمی‌توانستم ببینم. کارتون‌هایی مانند تام و جری مورد علاقه من نبودند، قبل از انسی هم با انیمیشن‌های نورمن مک‌لارن بود که به انیمیشن علاقه‌مند شدم.

آرزویی دارید که در زندگی حقیقی نتوانسته باشید، آن را محقق کنید، ولی در جهان انیمیشن با ساختش در انیمیشن‌هایتان به آن رسیده باشید؟

نه. فکر می‌کنم همین که می‌توانم کاری را که دوست دارم انجام دهم و از ساخت انیمیشن‌هایم کسب درآمد کنم و زندگی خوبی داشته باشم، برایم کافی است. این انتخاب من است، من کاری را انجام می‌دهم که عاشقش هستم. تنها آرزویی که دارم این است که فیلمی بسازم که همه از آن لذت ببرند، همه دنیا فیلم را دوست داشته باشند و آن را بپذیرند. این تنها آرزوی محقق نشده من تا به امروز است.

شخصیت انیمیشنی می‌شناسید که خودتان را شبیه به آن ببینید؟
(می‌خندد) چارلی چاپلین. من این شخصیت را بسیار دوست دارم. می‌دانم موقعیت کمیکی دارد، ولی من امیدوارم که شبیه به این شخصیت باشم.

در همین دو، سه روز که به کشور ایران سفر کرده‌اید، ایران را چطور کشوری دیدید؟ آیا دوست دارید باز هم به ایران بیایید؟
بله، چراکه نه. مردم ایران بسیار مهربان هستند و برخورد دوستانه‌ای دارند، غذاهای اینجا خوشمزه است، فقط قدری هوا گرم است و این شرایط را برایم سخت می‌کند.

امروز هنر انیمیشن به سمت صنعتی شدن رفته و شکل تجاری آن بیشتر مورد استقبال قرار می‌گیرد. فیلمسازی مثل شما که هنوز از تکنیک‌های سنتی انیمیشن استقبال می‌کنند و فضای هنری کارها برایشان ارزش دیگری داشته باشد، بسیار کم شده‌اند. آیا شما احساس تنهایی نمی‌کنید؟

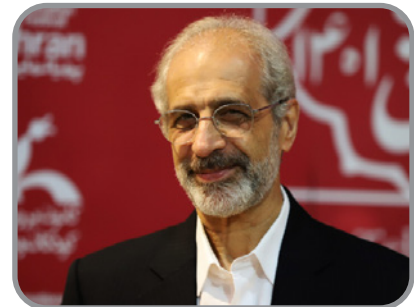
درست می‌گویید، من هیچ علاقه‌ای به فیلم‌های صنعتی و تجاری ندارم، اما بالاخره فیلمسازی مانند من هم باید زندگی کنند و زنده بمانند. خوشبختانه من این شانس را دارم که فیلم‌های دلخواهم را بسازم و کشورم این امکان را در اختیارم می‌گذارد که هر فیلمی که می‌خواهم بسازم. من احساس تنهایی نمی‌کنم، چون می‌بینم که در مدارس انیمیشن هم افرادی هستند که دوست دارند مانند من فیلم بسازند.

تنها آرزویی که دارم این است که فیلمی بسازم که همه از آن لذت ببرند، همه دنیا فیلم را دوست داشته باشند و آن را بپذیرند. این تنها آرزوی محقق نشده من تا به امروز است

چه چیزهایی الهام‌بخش شما در ساخت فیلم‌هایتان هستند؟
موسیقی‌هایی که گوش می‌دهم، کتاب‌هایی که می‌خوانم و تمام محیط اطرافم الهام‌بخش من هستند. هر آن چیزی که در به طور روزمره در زندگی با آن مواجه می‌شوم می‌تواند الهام‌بخش من باشد.

از تجربه جایزه‌های مختلفی که از جشنواره‌های مهمی همچون انسی و زاگرب گرفته‌اید، بگویید.
من از جشنواره فیلم انسی جایزه زیادی نگرفتم، اما هر سال فیلم داشتم و فیلم‌هایم در بخش مسابقه نمایش داده شده است، البته جشنواره انسی در نهایت به من یک جایزه افتخاری داد تا این اشتباه تاریخی را جبران کند! اما از جشنواره فیلم زاگرب زیاد جایزه نگرفتم. شاید جایزه اصلی جشنواره را نگرفته باشم، ولی تعداد جوایزی که از این جشنواره گرفته‌ام، بسیار زیاد است.

امروز از روزهای خوب زندگی ام است / مدیران از ایجاد اتفاقات نو ترسند

محسن چینی فروشان مدیرعامل اسبق کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با حضور در دوازدهمین جشنواره بین المللی پویانمایی تهران ضمن بازدید از جشنواره درباره نخستین روزهای شکل گیری پویانمایی تهران صحبت کرد.

چینی فروشان جشنواره پویانمایی تهران را رویدادی دانست که قلبا آن را دوست دارد و گفت: امروز از روزهای خوب زندگی ام است زیرا نهالی که سال ها پیش کاشته شد، امروز به درخت تنومند و پربرگی مبدل شده و این همه استعداد و انرژی که امروز در جشنواره می بینم، برایم بسیار خوشایند است.

او ادامه داد: شاید خودم هم در آن روزگار فکر نمی کردم که روزی جشنواره ای که غریبانه کارش را شروع کرد به چنین فضایی برسد و به انیمیشن ایران کمک کند تا گام های بلندی بردارد. نمی خواهم بگویم همه موفقیت های انیمیشن امروز ایران به دلیل جشنواره پویانمایی تهران است ولی می دانم این جشنواره سهم بزرگی در موفقیت انیمیشن ما دارد.

مدیرعامل اسبق کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با اشاره به جایگاه انیمیشن توضیح داد: در آن زمان که بحث سینمای کانون مطرح بود، همیشه این باور را داشتم که انیمیشن یک روش تربیتی مناسب است چون بچه ها آن را دوست دارند، ولی متأسفانه انیمیشن ایران بسیار کم رنگ بود.

او افزود: شروع تولید انیمیشن در ایران با کانون بود، ولی فکر می کردم این کافی نیست و باید اتفاق بزرگتری برای انیمیشن بیفتد. این بود که با محمدرضا کریمی صارمی بارها درباره این موضوع صحبت کرده بودیم، اینطور نبود که امروز طرحی را بدهند و یک روز بعد موافقت بگیرند؛ این ماجرا مقدماتی داشت.

چینی فروشان با اشاره به نقش محمدرضا کریمی صارمی در این جشنواره گفت: یادم می آید برخی در همان دوران باور نداشتند این جشنواره شکل می گیرد حتی به من می گفتند چرا بی خود هزینه می کنید. البته اگر در آن روز از من می پرسیدید که جشنواره به چنین روزی می رسد، نمی توانستم حدس بزنم چه می شود.

او افزود: یادم می آید بحث تامین بودجه جشنواره پویانمایی بسیار سخت بود، ولی با ترفندهای مدیریتی این بودجه را از جاهای مختلف کانون جمع کردم.

چینی فروشان در پاسخ به اینکه چطور به کریمی صارمی جوان اعتماد کردید، گفت: شاید چون خودم هم در آن دوران جوان بودم و انرژی جوانی داشتم. بسیاری اوقات درباره جوان گرایی صحبت می کنیم ولی در عمل اتفاقی نمی افتد یا اگر می افتد هم آن طور که باید نیست. بهر حال در این انتخاب ریسکی وجود دارد ولی من هنوز هم اعتقاد دارم که انرژی جوانی جبران بسیاری از مشکلات است. ضمن اینکه مگر تجربه چطور به دست می آید؟ مثلاً عباس کیارستمی که از همان اول کیارستمی نبود بلکه فیلمسازی بود که اولین فیلمش را ساخت و جلو آمد تا کیارستمی شد، یا آقای مصطفی رحماندوست از ابتدا چنین شاعری نبود.

مدیرعامل اسبق کانون درباره موانعی که سر راه برگزاری اولین دوره های دوسالانه پویانمایی وجود داشت، گفت: نمی گویم مانعی بود، ولی سوال بود که این جشنواره چیست و چه فضایی خواهد داشت! این سوالات از سوی منابع مختلفی پرسیده می شد که من هیچ وقت هم به آن ها جواب ندادم و با مسئولیت خودم گفتم این جشنواره پذیرفتنی است و مطمئن باشید که فضا سالم خواهد بود. یکی از نکات مثبت این بود که آیین نامه ای وجود داشت که چارچوب ها را تعیین می کرد و خوشبختانه تعهد به آن هم وجود داشت، فقط آیین نامه روی میز نبود.

چینی فروشان در پایان عنوان کرد: تومصیه من به مدیران فرهنگی این است که از ایجاد اتفاقات تازه ترسند، چون دستگاه های فرهنگی باید همیشه زنده باشند. یک سازمان مثل بدن انسان است، اگر رهایش کنی، کم کم پیر می شود. در سازمان فرهنگی باید همیشه اتفاقات تازه باشد تا حیات و هیجان جدید به مجموعه اضافه کند.

موسیقی یک زبان آشنا و بین‌المللی

آخرین جلسه کارگاه‌های «درک و شناخت بهتر از موسیقی در هنر پویانمایی» ویژه مربیان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و «موسیقی در انیمیشن» ویژه دانشجویان رشته انیمیشن، نشست‌های تخصصی «هنرمند بدون سایه» با حضور ژرژ شوئیز گبل فیلمساز سوئیسی و «هنرهای خویشتاوند: انیمیشن و موسیقی» با حضور آنلاین مارکو بلانو استاد دانشگاه ایتالیا در حوزه تاریخ انیمیشن و نشست نقد دو فیلم کوتاه «بادها کجا می‌میرند» و «نهنگ سفید» در چهارمین روز از دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران برگزار شد.

آهنگساز و صداگذار انیمیشن در مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در دو کلاس دو و نیم ساعته (در مجموع پنج ساعت) برگزار شد. در جلسه امروز ادامه مطلب گام‌های مازور بمل دار و همچنین مینور نسبی آن، شناخت درجات گام‌ها و اهمیت و ارزش جایگاه آن و اهمیت این ویژگی در اجرای ملودی، آکوردها و آهنگ همراه با اجرای ساز پیانو و اجرای چند مثال صوتی مورد بررسی قرار گرفت. در بخش دوم این کلاس به شناخت و تاریخچه موسیقی ایرانی و موسیقی دستگاهی ایرانی پرداخته شد. مهدی زارع آهنگساز و صداگذار انیمیشن در ابتدای کلاس با ذکر سیر تاریخی سرگذشت موسیقی ایرانی ضمن معرفی هفت دستگاه و پنج آواز موسیقی ایرانی با اجرای ساز کمانچه آن‌ها را معرفی کرد و آهنگ‌ها و مثال‌های صوتی مختلفی را اجرا کرد.

در این بخش حالت‌های روانشناختی و حسی دستگاه‌های موسیقی کلاسیک ایرانی معرفی و همچنین نوع استفاده از آن در تصویر و پویانمایی پیشنهاد شد. دیگر اجزای مهم موسیقی ایرانی چون نت ایست، نت شاهد، گردش ملودی، گوشه‌ها، علت نامگذاری گوشه‌ها و چرایی نام موسیقی دستگاهی و ردیف‌نوازی و همچنین پیوند بین دستگاه‌ها و ضرورت شناخت این مهم در فرهنگ‌سازی

در چهارمین جلسه کارگاه «درک و شناخت بهتر از موسیقی در هنر پویانمایی» مطرح شد؛

شناخت گام‌های موسیقی با اجرای پیانو و کمانچه

صبح روز ۱۱ خرداد ۱۴۰۱ در چهارمین روز دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران آخرین جلسه کارگاه «درک و شناخت بهتر از موسیقی در هنر پویانمایی» ویژه مربیان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با تدریس مهدی زارع

چهار جلسه‌ای که با موضوع صدا در موسیقی برگزار شد، در دو بخش تقسیم‌بندی شده بود، بخش اول آن پرداختن به موسیقی در انیمیشن بود و بخش دوم هم صداگذاری در انیمیشن که هر کدام از بخش‌ها در دو قسمت برگزار شد.

«فرآیند تطبیق و ترکیب لایه‌های صوتی و چیدمان روی تصویر» موضوع آخرین جلسه بود که در این جلسه صدا در موسیقی را در چند سطح شامل آمیانس، صدای صحنه، دیالوگ و دوبله، نریشن و موسیقی بررسی شد.

صفا در بخشی از این کارگاه عنوان کرد: به دلیل دقت بالایی که صداگذاری در انیمیشن و یا فیلم دارد، در بیشتر فیلم‌هایی که در سینمای هالیوود تولید می‌شود، صدا جدا از صحنه ضبط می‌شود، یعنی فارغ از صدایی که در صحنه ضبط می‌شود، صداهای مورد نیاز سکانس‌ها که اصطلاحاً به آن‌ها صدای فولی می‌گویند با کیفیت بالاتر در استودیو و با مدیریت صداگذار ضبط می‌شوند و از ترکیب آن‌ها با دیگر لایه‌های صدا در تدوین فیلم استفاده می‌شود.

وی درباره تاثیر صدا در روایت داستان عنوان کرد: بعضی از صداها در داستان نقش محوری دارند، مانند داستانی که می‌تواند براساس یک صدای ناشناخته شکل گیرد، به عنوان مثال یک صدای مهیب در یک شهر منعکس می‌شود و تمام شخصیت‌های آن فیلم برای پیدا کردن آن صدا، دلیل آن اتفاق و رسیدن به منشا صدا شکل می‌گیرد. صداهایی که وجه تصویری

برای مربیان کانون چه در هنر پویانمایی و چه در تدریس دیگر دروس هنری و اهمیت شناخت و رشد فرهنگی بحث و گفتگو شد. در پایان چون جلسات گذشته به معرفی نرم‌افزار نوتندو و بخش‌های مختلف آن برای کمک به هنر صداگذاری تدریس شد.

همچنین در بخش دوم کلاس امروز مبحث مهم موسیقی حماسی و اساطیر و همچنین شناخت سازهای کوبه‌ای و همچنین جایگاه و سازهای ناقاره‌خانه در جنگ‌ها و حماسه‌ها و ارتباط آن در ساخت تصویر در هنر پویانمایی تدریس شد.

در چهارمین کارگاه «صداگذاری در انیمیشن» عنوان شد؛

وقتی صداها داستان را روایت می‌کنند

چهارمین کارگاه تخصصی با موضوع «صداگذاری در انیمیشن» با تدریس فرهاد صفار ویژه دانشجویان، صبح روز چهارشنبه ۱۱ خرداد همزمان با آخرین روز از دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران برگزار شد. در این جلسه جمع‌بندی محتوایی که در این کارگاه ارائه شده بود، مرور شد و بار دیگر درباره اهمیت صداگذاری و ساختار درست موسیقی در انیمیشن صحبت شد. فرهاد صفار که خود آهنگساز و صداگذار انیمیشن است و از ساختار تصویری انیمیشن مطلع است، سعی کرد که در این چهار کارگاه دوساعته با تعدادی از دانشجویان رشته انیمیشن درباره اهمیت صداگذاری و استفاده از انیمیشن گفتگو کند، مقدمات این حرفه را به آن‌ها آموزش دهد و راه‌های تخصص در این حوزه را به آن‌ها نشان دهد.

فیلمساز سوئیس عصر چهارشنبه ۱۱ خردادماه در دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران برگزار شد و او در طول زمان نشست نمونه‌هایی از آثار انیمیشن و استوری بُردهای خود را برای حاضران نمایش داد.

شوئیزگیل در ابتدای این نشست عنوان کرد: از شما تشکر می‌کنم که تعداد زیادی در جلسه حاضر شدید. این جلسه را با نشان دادن مراحل ساخت تا پایان انیمیشن آغاز می‌کنم.

این انیماتور اظهار کرد: معمولاً وقتی در سفر هستم ایده‌های کار به ذهنم می‌رسد و آن‌ها را یادداشت می‌کنم، یعنی کار من ابتدا با استوری بُرد آغاز می‌شود. پس از ایجاد طرح اولیه اثر علاقه‌مندم که ماکت اولیه کار را در سبک کوچک رنگی و گاه سیاه و سفید بسازم.

او در ادامه نمونه‌هایی از استوری بُردهای خود را برای حاضران نمایش داد.

این فیلمساز درباره تأثیر موسیقی در انیمیشن توضیح داد: موسیقی در انیمیشن‌هایی که دیالوگ ندارند بسیار اهمیت دارد. من در ابتدای ساخت انیمیشن از موسیقی‌های آماده استفاده می‌کنم. در قدم بعد سعی می‌کنم که تصاویر و ریتم موسیقی را با هم تطبیق دهم. گاهی سعی می‌کنم حرکت دوربین و ورود شخصیت‌ها را با موسیقی نشان دهم و بعد تصاویر، چرخش دوربین و موسیقی را با هم هماهنگ کنم. موسیقی گاهی اتمسفر کار را تغییر می‌دهد.

خالق انیمیشن «مرد بدون سایه» اضافه کرد: در تنظیم تصاویر و موسیقی تلاش داریم تا سرب‌های موسیقی را در نظر بگیریم که

ندارند تخیل بیننده را به جریان می‌اندازد. صداها عموماً نقش مکمل اما موثر و بسیار مهمی دارند که در کنار تصویر، داستان را روایت می‌کنند و احساس را به جریان می‌اندازند.

مربی کارگاه «صداگذاری در انیمیشن» در پایان عنوان کرد: صدایی که داستان را روایت می‌کند، در تمام ابعاد تصویری فیلم تأثیر می‌گذارد، یعنی تدوین صدا باید به سختی و با دقت تدوین تصاویر انجام شود، موج‌های صدا اصلاح شود، صدای آمیبیانس در ابعاد مختلف تنظیم شود تا بهترین نتیجه را به گوش مخاطب ارائه دهد.

در پایان این کارگاه برخی از نرم‌افزارها و دستگاه‌های صدابرداری، صداگذاری مانند انواع هدفون، انواع اسپیکر، اتاق آکوستیک و شرایط استاندارد آکوستیک معرفی شد.

آخرین جلسه کارگاه «صداگذاری در انیمیشن» با عکس دسته‌جمعی دانشجویان و فرهاد صفار مربی این کارگاه به پایان رسید.

در نشست تخصصی ژرژ شوئیزگیل مطرح شد؛

تغییر ناگهانی در انیمیشن مانند خواب و رویاست/ موسیقی اتمسفر اثر را تغییر می‌دهد

نشست تخصصی «هنرمند بدون سایه» با حضور ژرژ شوئیزگیل

این جلسه که گفتگویی اینترنتی بود بیان کرد: افتخار بزرگی است که هم به عنوان داور و هم سخنران حضور دارم و بنا دارم درباره ارتباط موسیقی و انیمیشن سخن بگویم.

وی ادامه داد: این جلسه یا مسترکلاس ترکیبی از تجربه‌های شخصی من در حوزه موسیقی فیلم و همچنین سابقه‌ای پژوهشی در مورد مطالعات من است. موسیقی چطور می‌تواند استفاده شود تا به انیمیشن معنا دهد و انیمیشن برخی معناها را از موسیقی وام بگیرد. این استاد تاریخ انیمیشن تصریح کرد: عنوان سخنرانی «هنرهای خویشتاوند» است چون انیمیشن و موسیقی واقعا از یک جنس هستند، راه‌های تعامل‌شان می‌تواند متفاوت باشد اما هر دو یک رویکرد دارند.

بلانو با طرح یک سوال اساسی عنوان کرد: ابتدا پرسیدن این سوال کلیدی که انیمیشن چیست؟ اساسی است. خیلی از نویسنده‌ها و انیماتورها تلاش کرده‌اند به آن جواب دهند و تعاریف متعددی هم وجود دارد. انیمیشن یک ژانر نیست، به همین دلیل فیلم‌های زیادی می‌تواند در حوزه انیمیشن باشد و خودش می‌تواند ژانر موزیکال و سترن کودک و... داشته باشد.

وی در توضیح دیگری گفت: از تعاریف جزئی انیمیشن این است که گونه‌ای از تولید فیلم است که مولف و سازنده امکان کنترل همه فریم‌ها را به صورت مجزا دارد. انیمیشن این است که تک تک فریم‌ها را کنترل کنید. این همان فرآیندی است که در خلق

خالق «روتوش» تاکید کرد: برای من زیبایی‌شناسی فرم اهمیت دارد و این تغییرات دایره‌وار معنای بیشتری ندارد. از این ایده که بتوانم از رویاهایم در انیمیشن استفاده کنم، خوشم می‌آید و رویاهایم را یادداشت می‌کنم، اما هرگز از آن‌ها استفاده نکرده‌ام.

شوئزگیل در پایان این نشست تخصصی از علاقه خود به ساخت انیمیشن‌های دستی گفت: من همچنان به صورت دستی کار می‌کنم و از کشیدن تصاویر روی کاغذ لذت می‌برم، البته که باید بگویم خیلی کار کردن با کامپیوتر را هم بلد نیستم. پایان این جلسه تخصصی با پرسش و پاسخ همراه بود.

در نشست «هنرهای خویشتاوند، انیمیشن و موسیقی» مطرح شد؛

پیوند انیمیشن و موسیقی چگونه امکان‌پذیر است؟ / یک ضرباهنگ مشترک

گفتگوی اینترنتی با مارکو بلانو امروز چهارشنبه ۱۱ خرداد در نشست «هنرهای خویشتاوند، انیمیشن و موسیقی» دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران در سالن کنفرانس کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برگزار شد. مارکو بلانو استاد دانشگاه ایتالیا در حوزه تاریخ انیمیشن در

بلانو در بخش پایانی بیان کرد: از بهترین راه‌هایی که می‌شود از صدا در انیمیشن استفاده کرد، این است که از کیفیت‌های مختلف صدا بهره ببریم، مثلاً فیلمی در جشنواره همین امسال بوده است که در آن از صدای واقعی خرد شدن و شکستن در بخشی از فیلم استفاده شده است.

در این نشست که به صورت مسترکلاس برای کارایی موسیقی در انیمیشن پیش رفت، بخش‌های مختلفی از انیمیشن‌های مطرح دنیا نمایش داده شد و بلانو براساس این آثار توضیحاتی درباره سطوح مختلف به کارگیری موسیقی در آن‌ها ارائه کرد.

نشست نقد فیلم به آثار دفاع مقدسی رسید مباران سردشت در «بادها کجا می‌میرند»

فیلم‌های «نهنگ سفید» به کارگردانی امیر مهران و «بادها کجا می‌میرند» به کارگردانی پژمان علی‌پور با حضور مجید شیخ‌انصاری و مهرداد فراهانی به عنوان منتقد و با میزبانی رامتین شهبازی امشب ۱۱ خرداد در سالن کنفرانس کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان اکران و نقد و بررسی شد. مجید شیخ‌انصاری در ابتدا درباره این فیلم بیان کرد: فابیولا ماده اصلی یک اثر هنری و سیوژت سبک و مکانیزمی است

موسیقی طی می‌کنید، آهنگساز نه با فریم که با نت پیش می‌رود و بین نت اول و بعدی‌ها باید ارتباطی توالی‌وار داشته باشد.

این استاد دانشگاه اضافه کرد: این فرآیند درباره انیمیشن تجربی و موسیقی تجربی هم صدق می‌کند، چون وقتی درباره روابط معنایی که فرموله نشده‌اند، کار می‌کنید، هنوز روی معنا کار دارید. اینجا نوعی معنا وجود دارد که می‌خواهید منتقل کنید. سپس از طریق کنار هم قرار دادن فیلم‌ها معنای جدید تولید می‌کنید.

وی ادامه داد: حالا که توازی و همسانی انیمیشن و موسیقی را مشخص کردیم، ویژگی‌ها و جوانب نت‌ها و فریم‌ها را تعیین کنیم. ویژگی مشترک هر دو ریتم است که در هر دو، عنصر مهمی است و همچنین در هر دو، عنصر زمان اهمیت دارد. می‌توان ضرباهنگ انیمیشن را براساس موسیقی و برعکس تنظیم کرد. انیمیشن مدیومی است که در آن می‌توان زمان را مدیریت و کنترل کرد.

این استاد تاریخ انیمیشن درباره نقش مهم موسیقی در آثار انیمیشن گفت: موسیقی یک زبان آشنا و بین‌المللی است که ساختار و ضرباهنگ آشنا دارد. موسیقی بخشی از دنیای روزمره ماست و ما با آن ارتباط برقرار می‌کنیم.

وی در بخش دیگری از این جلسه درباره طراحی صدا در انیمیشن عنوان کرد: اگر طراح صدا خودش کارگردان هم باشد، ایده‌آل است. کارگردان گاهی به شکل تجربی نمونه‌های صوتی از فیلم‌ها را به آهنگساز و طراح صدا نشان می‌دهند و می‌خواهند مثل آن کار شود.

می‌کرد و این زیرمتن‌های اسطوره‌شناختی در این فیلم برایم خیلی جذاب بود.

این پژوهشگر سینما یادآور شد: اگر کسی با ادبیات و سینما کمتر سر و کار دارد و این تداعی‌ها برایش صورت می‌گیرد، باز هم قصه برایش پیش می‌رود و فلاش‌بک‌ها و کدهای تصویری مخاطب را هدایت می‌کند که قصه را گم نکند.

رامتین شهبازی نیز در ادامه گفت: فیلم از منظر تکنیکی و پدیده‌های فابیولا و سیوژت، تأثیرگذاری‌اش را دارد و این تأثیرگذاری فقط به خاطره ما از دوره دفاع مقدس برنمی‌گردد، چون از آن تصاویر می‌توانیم فاصله بگیریم و در عین حال تأثیری عاطفی برای ما شکل می‌دهد.

وی اضافه کرد: کارکردهای ساختارگرایانه بیشتر برای منطق است و ما خیلی کم از واژه فرم معنادار استفاده می‌کنیم. نئوفرمالیست‌ها مثل دیوید بوردول بیشتر از این عبارت استفاده می‌کنند.

شهبازی با اشاره به معنای آب در این فیلم اظهار کرد: این کاراکتر در شرایطی بی‌ثبات زندگی می‌کند، ما او را همیشه در آب می‌بینیم که نسبت به خشکی بی‌ثبات است و شرایطش در این بی‌ثباتی تا جایی که به آرامش می‌رسد، برای من جالب است.

وی اضافه کرد: ما همیشه تعالی را در بالا رفتن می‌بینیم و نکته جالب این فیلم این بود که او در آب فرو می‌رود و به این تعالی می‌رسد. آب برای ما نشان پاکی است و آن نهنگ سفید مثل یک منجی عمل می‌کند.

که ایده از آن ساخته می‌شود. فابیولا در واقع می‌تواند همان دستمایه یا مضمون اثر باشد و سیوژت می‌تواند سبک و ساختاری برای فابیولا فراهم کند.

وی اضافه کرد: خلق اثر هنری از یک داستان پایه که ترجمه یا مابه‌ازایی برای فابیولاست، بیشتر مورد توجه است تا مولفه‌های سبکی و تکنیکی که مابه‌ازای گفتمان یا سیوژت است. مهرداد فراهانی نیز عنوان کرد: فیلم «نهنگ سفید» را دوست داشتم و با اینکه فیلم را پیش از این دیده بودم، اما باز هنگام دیدنش زیباییاتی داشت که حس کردم ندیده بودم.

وی اضافه کرد: این فیلم از عناصر ایکونیک سینمای دفاع مقدس مثل تالاب، پلاک‌ها و... بهره گرفته است و در همین ژانر می‌گنجد. کاراکتر مرکزی این فیلم سلسله‌ای از کاراکترهای تک‌افتاده، انزواطلب و دورافتاده مثل کاراکتر داوود در فیلم «روبان قرمز» است.

فراهانی تصریح کرد: این فیلم وجهی اسطوره‌شناختی دارد، وقتی عنوان «نهنگ سفید» می‌آید، اثر موبی‌دیک برای ما تداعی می‌شود که البته آنجا نهنگ یک قاتل است و اینجا مثل منجی و سیمرغ است و در واقع خوانشی متفاوت صورت می‌گیرد. اینجا حتی می‌تواند داستان یونس پیامبر را تداعی کند، به ویژه که آوازخوانی این کاراکتر، داوود نبی را تداعی

پیش از این یک مستندساز چنین نمایی از زندگی روستایی در آب نمایش داده است. با این حال در بخشی از اثر دستی که زیر آب می‌آید و دختر را یک باره از زیر آب نجات می‌دهد، می‌تواند از همین ویژگی‌های کار انیمیشن باشد که آن را متفاوت می‌کرد.

شهبازی نیز در توضیحاتی با اشاره به اینکه به اندازه منتقد نشست با فیلم زاویه ندارد، گفت: همه این عناصر زندگی روستایی، عشق، سرباز و... و همچنین آبی که قرار است نمایش‌دهنده زندگی اینها باشد، جالب بود. مشکل با پایان فیلم بود که گویی دوپایانه است، در حالی که ما چندان فیلم دوپایانه نداریم و فقط فیلم «روانی» هیچکاک اینگونه است. فیلم «ابد و یک روز» سعید روستایی هم این چنین است، اما آنجا درنیامده است.

پژمان علی‌پور کارگردان فیلم در ادامه یادآور شد: من اینجا خواستم تاکید کنم که زندگی ادامه دارد اما هیچ تطهیری با آب انجام نشده است. این مردمی که شیمیایی شده‌اند، هنوز مشکل دارند و برای دارو و درمان به تهران می‌آیند.

وی در پایان درباره فضای مستند اثر خود بیان کرد: این فیلم در طبقه‌بندی انیمیشن مستند می‌گنجد و در جشنواره‌های جهانی هم در چنین طبقه‌ای می‌آید. یکی از تکنیک‌هایی که بیشتر در انیمیشن مستندها استفاده می‌شود، تکنیک روتوسکوپی است و فیلم را باید در این طبقه تحلیل کرد.

امیر مهران کارگردان فیلم «نهنگ سفید» عنوان کرد: بخشی از تحلیل‌ها برای خودم جالب بود و شاید به آن‌ها فکر نکرده بودم، اما شاید برخی ناآگاهانه در کار استفاده شده بود. من خیلی اهل فیلم‌ساختن به تعداد زیاد نیستم و کار قبلی‌ام به هشت سال پیش برمی‌گردد، اما سعی می‌کنم به صورت تصویری جزئیات را در ذهنم جذب کنم.

پژمان خلیلی که در حوزه موسیقی فیلم و انیمیشن کار می‌کند نیز در سخنانی بیان کرد: موسیقی انیمیشن تفاوت چندان با قالب‌های دیگر فیلم و مستند و... ندارد. ممکن است بازی با رنگ‌های سازها بیشتر باشد.

شیخ انصاری در ادامه گفت: ما در مفاهیم غوطه‌وریم و در جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که مفاهیم و نمادها برایمان نقش بازی می‌کنند. گاهی تماشاگر هم ناخودآگاه در این نمادها غوطه‌ور است و برای همین با نمادهای فیلمساز منطبق نمی‌شود بلکه از او جلوتر است. در ادامه فیلم «بادها کجا می‌میرند» به کارگردانی پژمان علی‌پور نمایش داده شد که این اثر هم در ژانر دفاع مقدس بود.

فراهانی در سخنانی به برخی از فیلم‌های دفاع مقدسی اشاره کرد و گفت: من دوست دارم وقتی اثری در حوزه فیلم انیمیشن می‌بینم، ببینم که آنچه مرتبط با دنیای انیمیشن است، متفاوت از مستند و دیگر قالب‌هاست. این فیلم مرا تا حدی سرخورده کرد و نتوانست تصویری بیشتر از مستندها و فیلم‌هایی مثل «درخت گردو» که پیش از این دیده‌ام به من بدهد. وی اضافه کرد: خود نمایش اتفاقات در آب هم برای من نو نبود،

نشست‌های تخصصی پویانمایی پر شور تر شده است /تعداد دورهمی جامعه انیمیشن

جشنواره دیدم، احساس کردم دوباره در جای درست خودم قرار گرفته‌ام و واقعا آن لحظه قدردان آقای کریمی صارمی بودم. تداوم این جشنواره در این سال‌ها فوق‌العاده بوده است و این تنها فرصتی است که جامعه انیمیشن می‌تواند دور هم جمع شود.

حسینی‌شکیب درباره اینکه چه اتفاقاتی تراز جشنواره را بالاتر خواهد برد، توضیح داد: من ۱۳ سال است که فضای این جشنواره را تجربه می‌کنم و فکر می‌کنم با توجه به ظرفیت و زمینه‌ای که ما در ایران داریم، این جشنواره در نقطه مطلوبی قرار دارد.

وی همچنین عنوان کرد: نقد من همیشه این بوده است که این جشنواره به آن معنا که باید بین‌المللی نیست، چون چهره‌های جهانی را در آن نمی‌بینیم. با این حال متوجه محدودیت‌های موجود هم هستم که بخشی از فیلم‌های خوب جشنواره‌های جهانی نمی‌توانند در این جشنواره حضور داشته باشند، اما در مجموع در نقطه‌ای که الان هستیم نقطه خوبی است.

این مدرس دانشگاه هنر در ادامه عنوان کرد: برخی هم اعتقاد دارند که جشنواره نمی‌تواند متولی همه چیز باشد و نظرشان این است که اگر جشنواره کوچک‌تر و متمرکزتر شود، عملکرد بهتری دارد. با این حال من فکر می‌کنم در غیاب جشنواره‌های تخصصی نمی‌توان به این جشنواره خرده گرفت. از طرفی این را هم بگویم که می‌توان بیشتر در چنین جشنواره‌هایی مشورت گرفت و برآیند نظرات را برای جشنواره داشته باشیم.

نماینده بین‌الملل آسیفا با اشاره به حضور فعالانه دانشجویان انیمیشن تصریح کرد: شکر خدا می‌بینم که دانشجویان و علاقه‌مندان انیمیشن جشنواره را دوست دارند و از آن اعتبار می‌گیرند. برایم خیلی هم عجیب بود که امسال تعداد دانشجویان و علاقه‌مندان در نشست‌های تخصصی بیشتر از دوره‌های قبل بود.

حسینی‌شکیب با اشاره به دوره‌های قبلی عنوان کرد: خاطرم هست که در اولین دوره‌های برگزاری نشست‌های تخصصی که صبح‌ها هم برگزار می‌شد، شاید ۱۰ نفر حضور پیدا می‌کردند اما الان می‌بینیم که چقدر پرشور برگزار می‌شود. این نشان می‌دهد جشنواره موفق است، توانسته مخاطبش را جذب کند و آن‌ها را به خوبی آموزش می‌دهد.

استادیار دانشکده سینماتئاتر دانشگاه هنر با اشاره به ویژگی‌های جشنواره پویانمایی تهران در این دوره نشست‌های تخصصی امسال را پرشور و نشان‌دهنده موفقیت در جذب مخاطبش ارزیابی کرد.

فاطمه حسینی‌شکیب درباره جلسات نقد جشنواره پویانمایی بیان کرد: جشنواره فرصت خوبی فراهم می‌کند که افراد به هم نزدیک شوند. من چند روز پیش آقای کریمی صارمی دبیر جشنواره را دیدم و به ایشان گفتم یک بار دیگر احساس کردم به موقعیت خودم بازگشته‌ام.

استادیار گروه انیمیشن دانشکده سینما تئاتر دانشگاه هنر اضافه کرد: ما معمولاً درباره جشنواره گلابه می‌کنیم و می‌خواهیم که بزرگ‌تر و بین‌المللی‌تر شود و آقای کریمی صارمی هم معمولاً از این نظرات آگاهند. با این حال آن روز گفتم که بعد از این دو سال کرونایی که دانشجویان را در

وکیل آلمانی از پرسش‌های دانشجویان ایرانی سر ذوق آمد

این مدرس حوزه انیمیشن درباره ویژگی‌های جشنواره تصریح کرد: فکر می‌کنم جشنواره خیلی توسعه پیدا کرده است. نشست‌های زیادی داریم و بازار غرفه‌های متعددی دارد که همه فعالند. درست است که هر یک مخاطب خود را هم دارد، اما گاهی دیگر نمی‌توانید بروید فیلم ببینید. من در یک روز درگیر چهار نشست بودم و نتوانستم فیلم ببینم. شاید اگر در بخش‌هایی محدودتر شود و روی همان رویکرد اولیه‌اش یعنی نمایش فیلم تمرکز بیشتری کند، بهتر است.

وی درباره مخاطب انیمیشن عنوان کرد: انیمیشن مخاطب خاص‌تری دارد، ولی به هر حال مخاطب غیرتخصصی هم خواهد می‌تواند ثبت‌نام کند و به جشنواره بیاید.

اثنی عشری که ترجمه نشست‌های تخصصی مرتبط با جشنواره را هم برعهده داشت، درباره اقبال فعالان انیمیشن به جشنواره بیان کرد: یکی از این نشست‌ها گفتگو با اولریش میشل کارشناس رسانه و وکیل آلمانی بود که مورد اقبال او هم قرار گرفت و پرسش‌های دانشجویان و حضار داخل نشست برایش جالب بود.

وی درباره موضوع این نشست نیز یادآور شد: چون این وکیل آلمانی، روان‌شناسی هم می‌دانست در بخشی به مسائل روان‌شناسی مرتبط با قرارداد بستن برای پروژه‌ها پرداخت که به نظرم جالب بود.

اثنی عشری در پایان درباره طرح موضوعات کاربردی در جشنواره بیان کرد: من در جریان مقدمات مذاکره و موضوع این نشست بودم که قرار بود درباره قوانین کپی رایت صحبت شود. به نظرم آن هم خیلی مساله مهمی بود، چون کپی‌رایت در خارج از ایران خیلی پیچیده است. ماجرای کپی‌رایت تا این حد سخت‌گیرانه است که اگر سکانسی در فیلم شما نقاشی مونالیزا را نمایش دهد، به دلیل این قوانین نمی‌توانید آن را نشان دهید. الان بخش زیادی از تیتراژ انیمیشن‌های خارجی صرف این می‌شود که اعلام کنند رایت صحنه‌ها و سکانس‌های مختلف با فیلمشان را دریافت کرده‌اند.

مترجم نشست‌های تخصصی دومین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران از رضایت اولریش میشل آلمانی که یکی از نشست‌های جشنواره را با موضوع کپی رایت به شکل آنلاین برگزار کرد، خبر داد. هدی اثنی عشری نویسنده و کارگردان انیمیشن که مسئولیت ترجمه نشست‌های دوره دوازدهم جشنواره بین‌المللی پویانمایی را برعهده داشت درباره جایگاه جشنواره پویانمایی در سطح بین‌الملل بیان کرد: انیمیشن ایران در زمینه آثار کوتاه در جهان به شدت شناخته‌شده است مثلاً سال‌هاست در بخش‌های مختلف جشنواره انسی رقابت می‌کنیم و داور هم داریم.

وی ادامه داد: فضای تخصصی انیمیشن جهان، ایران را به عنوان کشوری که انیمیشن دارد و کیفیت آن هم بالاست، می‌شناسد اما در حوزه بخش صنعتی یعنی سریال‌های باکیفیت که در خارج از مرزهای ایران بفروشد و یا فیلم سینمایی حرفه‌ای که عرضه و توزیع جهانی داشته باشد، ضعیفیم.

اثنی عشری درباره پتانسیل جشنواره‌ها برای بهبود ارتقای این تصویر در جهان بیان کرد: جشنواره پویانمایی بیشترین تاثیرش را در خود کشور می‌گذارد و برای اینکه در حوزه بین‌الملل تاثیرگذاری بیشتری داشته باشد، باید مناسباتش را تغییر دهد، تا حدی فضا را بازتر کند که چهره‌های بیشتری از حوزه بین‌الملل به این جشنواره بیایند و با جشنواره‌های خارجی بیشتری مرتبط باشد، در این صورت خود جشنواره پویانمایی هم می‌تواند شناخته‌شده‌تر باشد.

دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران به روایت عکس

ببخشین! اینجا کارتون نشون می‌دن؟

مخاطبان انیمیشن مانند انیمیشن‌ها خلاق و بازمه هستند

همه بخش‌های جشنواره مخاطبان خاص خودش را داشت

گربه‌های کانون در تعجب از این همه شلوغی

از جشنواره‌ها کارت‌هایش به یادگار می‌ماند

کم کم به استقبال اختتامیه می‌رویم

ارایه جدیدترین تکنولوژی‌ها در بازار پویانمایی

بازدید قائم مقام سازمان صدا و سیما از جشنواره

رئیس فرهنگستان هنر به انیمیشنی‌ها سر زد

نازنین سبحان سربندی داور بخش مسابقه بین‌الملل: خلاقیت در آثار ایرانی ما را شگفت‌زده کرد

برای هر نظر و نمره‌ای که ارائه شده بود، دلایلی نیز ذکر شده بود. بعد از مشورتی که در همان جلسه داشتیم، در یک فضای کاملا تعاملی به نتیجه نهایی رسیدیم.

در این بخش بعد از بررسی فیلم‌ها براساس تجربیات و آیت‌های مورد نظر خود و قابلیت‌های آثار، فیلم‌ها را در دسته‌های مختلفی مانند فیلم کوتاه، کودک و نوجوان، تجربی، تلویزیونی، تبلیغاتی، دانشجویی و بلند قرار دادیم.

طبق همان چیزی که می‌دانید آثار دریافتی اعم از فیلم‌های ایرانی و خارجی در کنار یکدیگر قضاوت شدند. حقیقت امر این است که ما از نظر امکانات مادی و تکنیکی نسبت به کشورهای پیشرفته این حوزه عقب هستیم ولی خلاقیت‌هایی در همین آثار وجود داشت که همه ما را شگفت‌زده کرد.

ما در این حوزه آثار خوبی داریم و این در تمام دنیا یک امر پذیرفته شده است. بسیاری از جوان‌ها با همین فیلم‌ها در جشنواره‌های مطرح دنیا شرکت می‌کنند و خوب هم دیده می‌شوند. درست است که از نظر انیمیشن صنعتی، کشورهای دیگر بسیار جلوتر از ما هستند، ولی انیمیشن‌های هنری خیلی خوبی داریم و در این حوزه حرف بسیاری برای گفتن داریم.

داوری کردن مقوله‌ای بسیار حساس، مهم و در عین حال سخت است. داوری این بخش از جشنواره به صورت معمول و نرمال پیش رفت و هر کدام از ما در هیات داوران معتقدیم که انتخاب درستی داشته‌ایم و در نهایت فکر می‌کنم نتایج نیز منصفانه بوده است.

آثار ارسال شده این دوره بسیار خوب بودند و حتی در میان آن‌ها چند شاهکار وجود داشت؛ البته در میان تمام آثار دریافتی فیلم‌های ضعیف هم بود اما نسبت به کارهای خوب و قابل توجه، اصلا تعداد قابل ملاحظه‌ای نبودند.

برخی از آثار که از کشورهایی مانند کانادا یا فرانسه در جشنواره شرکت کردند، بسیار خوب بودند. آثار این کشورها با توجه به همکاری و فعالیتی که با بزرگترین سازمان‌های فرهنگی دنیا، استودیوها و امکانات پیشرفته و خوب دارند، از کیفیت قابل توجهی برخوردارند. این در حالی است که اکثر جوان‌های ما معمولا تنها کار می‌کنند و از آن امکانات و سازمان‌ها و استودیوها هم خبری نیست، اما در عین حال خلاقیت‌هایی در کار همین جوان‌ها وجود دارد که در بعضی از مواقع شما را شگفت‌زده می‌کند.

در ابتدا قرار بود که داوری آثار دریافتی به صورت آنلاین انجام شود، اما به دلیل شیوع گسترده کرونا حتی این امکان هم وجود نداشت و مجبور شدیم هر کدام از داورها جداگانه فیلم‌ها را ببینیم و به آن‌ها نمره بدهیم.

بعد از اینکه نمره‌دهی اولیه توسط همه داورها انجام شد، طی یک جلسه آنلاین که همه داورها در آن حضور داشتند به جمع‌بندی و نتیجه‌گیری رسیدیم. واقعا در داوری آثار با چالش خاصی روبه‌رو نبودیم یا می‌توان این گونه گفت که در حقیقت داوری چالش برانگیزی نداشتیم و فکر می‌کنم داوری انجام‌شده بسیار عادلانه بوده است. هر کدام از داورها آیت‌های مورد نظر خود را بررسی کرده بودند و

کاوه کنعانی داور بخش سیفژ: دوسالانه پویانمایی تهران به حوزه کودک و نوجوان بیشتر پردازد

مانند زیبایی‌شناسی اثر و خلاقیت در ارائه محتوا به مخاطب، از دیگر معیارهایی بود که در انتخاب آثار برگزیده مدنظر داشتم و سعی کردم به تک تک اجزای آثار تخصصی نگاه کنم.

اگر بخواهم سیفژ را تعریف کنم، باید بگویم که سیفژ یک شرکت جهانی خصوصی است که به نوعی قوی‌ترین نتورک در حوزه سینمای کودک و نوجوان در جهان است که نزدیک به ۱۳ سال است که ایران مقر اصلی آن محسوب می‌شود. سیفژ سعی دارد با ارائه محتوا در حوزه‌های مختلف سینمایی برای کودک و نوجوان فعالیت کند و در سال‌های اخیر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان توانسته همکاری‌های بسیار تاثیرگذاری را با سیفژ برقرار کند. البته زمانی که یک شرکت بزرگ سینمایی که عمری بالغ بر ۸۰ سال دارد، فعالیت‌های بزرگی در حوزه کودک و نوجوان انجام می‌دهد و البته مقر اصلی آن در ایران است، باید از ظرفیت‌های آن بیشتر و بهتر استفاده کرد.

معتقدم که جشنواره پویانمایی تهران بیشتر به مسائل تخصصی می‌پردازد و به حوزه کودک و نوجوان کمتر می‌پردازد، چه خوب می‌شود که در دوره‌های آینده به حوزه کودک و نوجوان بیشتر از این دوره و دوره‌های قبل پرداخته شود.

جشنواره برای بالا بردن سطح کیفی خود نیاز دارد که به مسائل علمی بیشتر بپردازد و جنبه محتوایی و دانشگاهی خود را افزایش دهد؛ فعالیتی که در این دوره از جشنواره در بخش پایان‌نامه‌ها و البته نشست‌ها و کارگاه‌های تخصصی شاهد بودیم و باید تاکید کنم که ظرفیت برای پرداختن به این حوزه در انیمیشن بسیار گسترده‌تر است.

حضور در بین داوران بخش سیفژ در دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران برایم بسیار ارزش بود، ولی به دلیل اینکه دیگر داوران این بخش از جشنواره چهره‌های مطرح سینمای انیمیشن جهان و هر کدام از یک کشور انتخاب شده بودند، باعث شد که به دلیل شرایط کرونا و محدودیت‌ها نتوانیم ساختار داوری را همان‌طور که باید رعایت کنیم و داوری‌ها از راه دور شکل گرفت و فرصت کنار هم بودن و گفتگوی رودرو فراهم نشد.

در این مسیر، فیلم‌ها توسط اعضای هیات داوران دیده و ارزیابی شد و در نهایت برای انتخاب برگزیده‌ها و معیارهایی که هر کدام از ما برای ارزیابی آثار داشتیم، جلساتی به‌صورت مجازی برقرار کردیم و نظرات خود را درباره آثار به یکدیگر ارائه دادیم تا بتوانیم به یک اجماع کارشناسی‌شده برسیم. به دو دلیل؛ برگزار نشدن یک دوره در سال‌های محدودیت، کرونا و جابه‌جایی که در زمان برگزاری جشنواره شکل گرفت، با تعداد بسیار زیادی از آثار روبه‌رو شدیم.

برای ارزیابی هر کدام از آثار معیارهایی را مدنظر داشتم؛ معیارهایی مانند پرداختن به محتوایی که مربوط به سیفژ باشد و اهمیت دادن به محتوا بیشتر از تکنیک، که بارها از دیگر داوران هم شنیده‌ام که تکنیک‌زدگی در آثار بسیار دیده می‌شود. استفاده از تکنیک بد نیست در صورتی که تکنیک در راستای محتوا باشد. معتقدم که انتخاب تکنیک در اصل باید در راستای نوع محتوا انتخاب شود.

در کنار محتوا و استفاده درست از تکنیک، ویژگی‌های دیگری

پیچینگ را در اختیار دوستان قرار دهم. در همین راستا باید بگویم که یکی از اتفاقات خوب در جشنواره‌ها همین پیچینگ‌های غیررسمی است که انیماتورها فرصت معاشرت با آدم‌های حرفه‌ای‌تر را به دست می‌آورند تا ایده و پروژه خود را به آن‌ها معرفی کنند و در نتیجه زمینه‌های همکاری برای پروژه‌های بعدی فراهم شود.

مهرداد فراهانی:

جشنواره پویانمایی تهران جزو خاطرات خوش زندگی من است

مهرداد فراهانی پژوهشگر حوزه مستند و منتقد ثابت چهار نشست تخصصی نقد فیلم دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران درباره این دوره از جشنواره پویانمایی تهران گفت: ایده‌ال من به عنوان منتقد این است که آثار راه‌یافته به جشنواره پویانمایی تهران را قبل از شروع جشنواره ببینم و یادداشت‌برداری‌ها را انجام دهم و با شناخت و تصور دقیق از آثار در کارگاه‌های نقد حاضر شوم. وی با اشاره به اینکه به تازگی از داوری بخش فیلم جشنواره ملی فیلم کرمان فارغ شده است، افزود: این دوره از جشنواره پویانمایی تهران با کیفیت و محتواهای مختلفی برگزار شد و من به دلیل مشغله‌هایی که در جشنواره فیلم کرمان داشتم، نتوانستم فیلم‌های جشنواره پویانمایی تهران را که به میز نقد گذاشته می‌شوند، زودتر ببینم و همچنین در زمان برگزاری جشنواره به بازدید از بازار پویانمایی بروم و از حضور در کارگاه‌ها و نشست‌های تخصصی استفاده کنم. فراهانی با اشاره به فیلم‌هایی که این دوره از جشنواره نقد شدند، عنوان کرد: تمام فیلم‌هایی که در بخش کارگاه نقد قرار گرفته بودند، آثار بسیار با کیفیت و قابل تاملی بودند و جا داشت که ساعت‌های بیشتری برای نقد آن آثار اختصاص دهیم.

عطامجایی:

فضای مجازی فرصت فیلم دیدن را آسان کرده است

عطا مجایی فیلمساز که کارگاه پیچینگ را در دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران اجرا کرد درباره تاثیر گسترش بستر آنلاین پخش فیلم‌ها پس از شیوع ویروس کرونا عنوان کرد: فضای مجازی و پخش آنلاین فیلم‌ها و وی او دی‌ها به نفع تمام گونه‌های سینمای مستقل است زیرا مردم دیگر عادت کرده‌اند که فیلم‌ها را در فضای مجازی ببینند و حتی بابت آن پول پرداخت کنند. او ادامه داد: اکران آنلاین امکانیست که برای سینماگران مستقل بسیار مهم است و در این شرایط دیگر لزومی به وجود سالن سینما و تماشای حاضر ندارد و یک فیلمساز می‌تواند فیلم خود را در فضای آنلاین اکران کند و تعداد نامحدودی مخاطب آن را تماشا کنند. این فیلمساز درباره اهمیت فراهم شدن امکان تعامل در جشنواره پویانمایی تهران اظهار کرد: در جشنواره‌ها بیشتر از اینکه رقابت و فرصت دیده شدن فیلم‌ها پررنگ باشد، زمینه معاشرت هنرمندان به شکل یک رویداد سالانه فراهم می‌شود و در نتیجه زنجیره‌های انسانی شکل می‌گیرد تا درباره پروژه‌های آینده با هم صحبت کنند. این مدرس حوزه انیمیشن اظهار کرد: هنرمندان و فعالان انیمیشن در طول جشنواره این امکان را دارند تا داده‌های فکری، مطالعات و آورده‌های اجتماعی خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند. مجایی در پایان درباره کارگاه «پیچینگ» خود که ۸ خردادماه در دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران برگزار شد، خاطرنشان کرد: در کارگاه این افتخار را داشتم که دانش ناچیز خود درباره

مهدی زارع:

کارگاه موسیقی در انیمیشن برای آشنایی بیشتر مربیان با هنر صدا

مهدی زارع مربی و کارشناس کارگاه تخصصی «درک و شناخت بهتر از موسیقی در هنر پویانمایی» که در تمام روزهای دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران برگزار شد با اشاره به اینکه محتوای این کارگاه ویژه مربیان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در پنج جلسه برگزار شد، بیان کرد: مخاطبان این کارگاه مربیان استان‌های کانون هستند که به شاگردان خود سرفصل‌های این کارگاه را آموزش می‌دهند و ضرورت برگزاری آن هم برای به‌روز شدن اطلاعات آن‌هاست.

وی درباره محتوای آموزشی کارگاه «درک و شناخت بهتر از موسیقی در هنر پویانمایی» گفت: جشنواره در پنج روز برگزار شد و هر روز در دو جلسه با مربیان همراه شدیم و به مسائلی چون تئوری بنیادی موسیقی برای شناخت بهتر از موسیقی پرداختیم. سعی بر این بود که باتوجه به تجربه‌هایی که در آهنگسازی انیمیشن و موسیقی همراه با تصویر داریم بهترین محتوا را به مربیان انتقال دهیم.

زارع ادامه داد: در بخش دیگری از کارگاه به اهمیت صدا در تصویر پرداختیم. به عنوان مثال صداگذاری و حرکت صدا در قاب تصویر را بررسی کردیم.

مربی و کارشناس کارگاه «درک و شناخت بهتر از موسیقی در هنر پویانمایی» درباره اهمیت برگزاری آن تصریح کرد: هدف از برگزاری این کارگاه آشنایی مربیان با هنر صدا و استفاده درست از موسیقی و صداگذاری در انیمیشن بود.

وی ادامه داد: نکته قابل توجه کارگاه‌های نقد، حضور پرتعداد اهالی هنر انیمیشن و دانشجویان بود که تا آخرین لحظه در جلسه حضور داشتند و دو ساعت کامل درباره فیلم‌ها گفتگو می‌کردند.

این منتقد سینما اظهار کرد: جشنواره پویانمایی تهران جزو خاطرات خوش زندگی من است. از اولین دوره‌ای که این جشنواره در سال ۷۷ برگزار شد، در محیط جشنواره حضور داشتم و در فضای صمیمی و علمی آن تنفس کرده‌ام. جشنواره با وجود اینکه به حوزه فعالیت من که سینمای مستند است، مربوط نیست، اما همیشه برایم از جایگاه بسیار بالایی برخوردار بوده و خوشحالم که بعد از گذشت ۲۳ سال از عمر آن برای اولین بار در کارگاه نقد آثار راه‌یافته به جشنواره حضور داشته باشم.

فراہانی با تاکید بر اینکه منتقدان جشنواره باید به فضای سینمای انیمیشن تسلط داشته باشد، گفت: معتقدم کسی شایستگی حضور در کارگاه‌های نقد فیلم‌های جشنواره پویانمایی تهران را به عنوان منتقد و کارشناس دارد که به سینمای انیمیشن و هنر آن اشراف داشته باشد و به آثار جشنواره مانند فیلم‌های مستند و داستانی نگاه نکند. وی ادامه داد: این مساله را در دیگر حوزه‌های فیلم‌های سینمایی هم داریم، به عنوان مثال منتقدانی که حوزه تخصصی آن‌ها سینمای داستانی است، تصور درستی از سینمای مستند و یا انیمیشن ندارد و این جریان نقد را به انحراف می‌کشاند.

منتقد سینمای انیمیشن با اشاره به اینکه حضور استادان و کارشناسان در کارگاه‌های نقد بسیار موثر بود، تصریح کرد: حضور استادانی چون فاطمه حسینی‌شکیب، احمد سفلی، امیرمحمد دهستانی و مجید شیخ‌انصاری برای من بسیار شوق‌انگیز و غرور‌آمیز بود و به نظر من حضور پرشمار استادان نسل‌های مختلف جزو اعتبارهای جشنواره پویانمایی تهران است.

فراہانی درباره جشنواره پویانمایی تهران اظهار کرد: از اواسط دهه ۷۰ جشنواره‌های مختلفی در ایران برگزار شده‌اند که همه آن‌ها با افت و خیزهایی روبه‌رو بوده‌اند، ولی جشنواره پویانمایی تهران در تمام ۱۲ دوره‌ای که برگزار شده است به هیچ وجه با افت همراه نبوده و یک سیر صعودی و باثباتی را در بخش‌های مختلف تجربه کرده است.

وی در پایان توضیح داد: جشنواره در بالاترین سطح و استاندارد برگزار می‌شود و یکی از مولفه‌های برگزاری باکیفیت آن بررسی آثار پیشکسوتان سینمای انیمیشن است که در دوره دوازدهم با مرور آثار استادانی چون مرتضی ممیز و فرشید مثقالی در بخش «آغازگران» همراه بودیم.

وی افزود: در جلسه آخر این کارگاه که روز پنجشنبه ۲۱ خرداد برگزار شد، براساس آموزش‌هایی که مربیان در این کارگاه فراگرفته‌اند، روی انیمیشن‌هایی که ساخته‌اند، صداگذاری و آهنگسازی انجام شد تا خروجی این کارگاه به‌صورت عملی هم دیده شود.

زارع در پایان ضمن اشاره به اینکه فیلم‌هایی که در جشنواره اکران شده، در کارگاه از نظر موسیقایی بررسی شدند، گفت: جلسات آخر این کارگاه با استفاده از نرم‌افزارهای موسیقی در انیمیشن برگزار شد و سعی کردیم روی یک تصویر ثابت موسیقی‌های متفاوت را قرار دهیم و به صورت عملی از اهمیت تناسب تصویر و موسیقی و نقش مهم هنر موسیقی در همراهی با انیمیشن پی ببریم.

فرهاد صفار:

تجربه ۱۵ ساله‌ام را به دانشجویان منتقل کردم

فرهاد صفار کارشناس حوزه موسیقی، آهنگساز و صداگذار فیلم و انیمیشن و مدرس و کارشناس کارگاه «موسیقی و صداگذاری در انیمیشن» دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران با اشاره به جایگاه موسیقی در انیمیشن و محتوایی که در کارگاه ارائه شد، بیان کرد: کارگاه «موسیقی در انیمیشن» که جزو کارگاه‌های تخصصی دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران بود، در این دوره ویژه دانشجویان برگزار و رابطه بین هنر موسیقی و فیلمسازی آموزش داده شد. وی با اشاره به اینکه این کارگاه به صورت ویژه درباره موسیقی

در انیمیشن بود و نه موسیقی فیلم، ادامه داد: در این کارگاه تجربه‌های ۱۵ ساله خودم در حوزه آهنگسازی و صداگذاری را در اختیار دانشجویان قرار دادم تا بتوانند بعد از این نمایشگاه با اطلاع بیشتر به تولید فیلم بپردازند.

آهنگساز فیلم کوتاه «گرسنگی» تصریح کرد: در این کارگاه قرار نبود موسیقی به دانشجویان تدریس شود. محدودیت زمان و فشردگی فعالیت در جشنواره پویانمایی تهران فرصت فعالیت بیش از یک کارگاه مختصر را نداشت و در واقع اگر کسی می‌خواست به آموزش موسیقی بپردازد این کارگاه اطلاعات خاصی را در اختیار او قرار نمی‌داد و صرفاً مقدمات و جایگاه استفاده از موسیقی در انیمیشن با دانشجویان مرور شد تا متوجه شوند بر اساس نوع روایت داستان فیلم به چه سطحی و نوعی از موسیقی نیاز دارند.

صفار درباره موضوعات و مسائلی که در این کارگاه ارائه شد، عنوان کرد: موضوعاتی چون روایت موسیقی در فیلم، شناخت و تحلیل فرم موسیقی در فیلم، تحلیل احساساتی که در فیلم با آن درگیر هستیم، تعریف موسیقی و تصویر و تحلیل موسیقی برای تصویر، روش‌های تولید موسیقی و خروجی و میکس و مستر موسیقی در فیلم از جمله مباحثی بود که در جلسه اول کارگاه به دانشجویان ارائه شد و در کارگاه دوم به مسائل مرتبط با صداگذاری و صداگذاری پرداختیم.

او ادامه داد: در سومین جلسه کارگاه به تعیین مرز مشخص میان موسیقی روایی و موسیقی محض و بیان احساسات از طریق موسیقی و در آخرین جلسه به اهمیت صداگذاری و ساختار درست موسیقی در انیمیشن و فرآیند تطبیق و ترکیب لایه‌های صوتی و چیدمان روی تصویر پرداخته شد.

کارشناس و مدرس کارگاه «موسیقی و صداگذاری در انیمیشن» با بیان اینکه با چهار فیلم در دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران حضور دارد، درباره این جشنواره توضیح داد: اولویت دادن این دوره از جشنواره به مساله موسیقی و صداگذاری در انیمیشن برای من که به عنوان کارشناس این حوزه فعالیت می‌کنم، بسیار بارز است. خلا آموزش و بررسی این حوزه از تولید فیلم در سال‌ها و دوره‌های قبل بسیار مشهود بود و حتی بسیاری از کارگردان‌های سطح اول انیمیشن ایران هم اطلاع کاملی از جایگاه موسیقی در انیمیشن نداشتند. این اقدام جشنواره باعث می‌شود که اهمیت این حوزه بیشتر و بهتر دیده شود.

بسته تقنینی برای رفع چالش‌های حوزه انیمیشن تدوین می‌شود

او افزود: ما در راستای این هدف تاکنون چندین جلسه تشکیل داده و از فعالان این حوزه و مدیران دولتی و غیردولتی دعوت کرده‌ایم. همین‌طور از افرادی که در سطوح عملیاتی در کار تولید انیمیشن و محصولات پویانمایی هستند، دعوت کردیم و به مرکز آمدند. در نشستی که در کانون برگزار شد نیز می‌خواستیم به صنف تولیدکنندگان نزدیک باشیم و دغدغه‌های آنها را بشنویم. سرپرست دفتر مطالعات فرهنگ و آموزش مرکز پژوهش‌های مجلس بیان کرد: در پی این هستیم که چالش‌های تولیدات انیمیشن را احصا کنیم و با توجه به ظرفیت‌های مرکز به یک بسته سیاستی برسیم و به عنوان یک بسته تقنینی در اختیار مجلس و کمیسیون فرهنگی قرار دهیم.

او درباره نتایج جلسه با فعالان حوزه انیمیشن گفت: در جلسه‌ای که داشتیم در چند موضوع مهم به اجماع رسیدیم؛ یکی در بحث اینکه با توجه به چالش‌های حوزه پویانمایی حتماً این ضرورت وجود دارد که قانونگذاران وارد شوند و حمایت‌های خود را نسبت به این حوزه اعمال کنند. نکته بعدی اینکه ما باید در حوزه پویانمایی با تاکید بر فعالسازی بخش غیردولتی و حمایت از این بخش مسیر را مشخص کنیم. نکته بعدی خلاهای حقوقی است که در این حوزه وجود دارد که در جلسه اخیر بر ضرورت اعمال حمایت‌های قانونی در صنف پویانمایی تاکید شد.

بیات در پایان خاطر نشان کرد: باید در حوزه پویانمایی تمرکز مدیریتی انجام شود تا از تشتت در این حوزه جلوگیری شود و ضمن یک سیاستگذاری واحد حوزه اجرا را به بخش خصوصی بسپاریم.

سرپرست دفتر مطالعات فرهنگ و آموزش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی درباره توجه ویژه به حوزه پویانمایی و قانون‌گذاری در این حوزه توضیح داد.

موسی بیات سرپرست دفتر مطالعات فرهنگ و آموزش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی که به همت آنها نشست «هم‌اندیشی تدوین راهکارهای تقنینی توسعه پویانمایی در کشور» در دوازدهمین جشنواره پویانمایی تهران برگزار شد، درباره علت توجه ویژه مجلس به حوزه پویانمایی عنوان کرد: ما در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی دفتری به نام آموزش و فرهنگ داریم که امور سیاستگذاری فرهنگی ما در همین دفتر متمرکز شده و منابع خلاق فرهنگی با توجه به شعار سال به عنوان یکی از محورهای مهم سال ۱۴۰۱ ما انتخاب شده است.

او ادامه داد: از همین‌رو حوزه پویانمایی باتوجه به دو محور مهم تاثیرگذاری در فرهنگسازی و انتقال باورها و اندیشه‌ها به نسل‌های دیگر و تاثیر در اقتصاد فرهنگ، مورد توجه جدی ما قرار گرفت.

بیات یکی از اولویت‌های سال ۱۴۰۱ دفتر آموزش و فرهنگ مرکز پژوهش‌های مجلس را طرح «بررسی چالش‌های سیاست‌گذاران و قانون‌گذاران پویانمایی و ارائه راهکارهای سیاستی برای تقویت این حوزه» نام برد که در دستور کار مجلس قرار گرفت.

تولید مشترک می تواند اهداف جشنواره پویانمایی را محقق کند

و معتقدیم اطلاع رسانی درست، به موقع و دقیق، تاثیر و نقش مهمی در انتقال مفاهیم و اهداف عالی جشنواره دارد و بر این باوریم اداره کل روابط عمومی کانون ویتربین فرهنگ و هنر کانون و جشنواره های آن نظیر پویانمایی است.

سلیمانی درباره اهمیت انیمیشن توضیح داد: هنر ارزشمند پویانمایی عرصه ای درست، مناسب و تاثیرگذار برای انتقال مفاهیم تربیتی، دینی و آموزشی و حتی تجاری است.

او تاثیر جشنواره پویانمایی بر جریان انیمیشن ایران را اینگونه تشریح کرد: حضور ایران در بازار جهانی محصولات پویانمایی، بسیار قابل احترام و ارزشمند است و رونق این هنر صنعت در گرو برگزاری چنین جشنواره هایی است که باعث جریان سازی و انتقال مفاهیم ناب انسانی و ارزشی و سرگرمی می شود.

مدیرکل روابط عمومی و امور بین الملل کانون اضافه کرد: تولید مشترک هم به طور قطع می تواند ما را در رسیدن به اهداف این جشنواره موفق تر کند و اعتقادم بر این است برای جهانی تر شدن باید به بلوغ در تولید برسیم.

او همچنین گفت: جشنواره پویانمایی تهران جشنواره ای پویا، استاندارد و صاحب جایگاهی در خور در ایران و دنیا است و قطعا در ارتقای سینمای انیمیشن نقشی انکارناپذیر دارد.

سلیمانی نقش این جشنواره در ارتقای هنر صنعت انیمیشن را اینگونه تبیین کرد: در هر کشوری وقتی جشنواره ای بین المللی برگزار می شود قطعا کار مهمی اتفاق می افتد. در خیلی از کشورها نه انیمیشن رشدی دارد و نه جشنواره ای دارند و وقتی ما در کشورمان ایران و از سوی کانون جشنواره پویانمایی برگزار می کنیم، نشان دهنده تعهد و مسوولیتی است که نسبت به این هنر ارزشمند و تاثیرگذار احساس می کنیم.

به گفته او، خلاقیت و نوآوری کلیدی ترین نکته های یک جشنواره است که خوشبختانه در جشنواره پویانمایی کانون کاملا مشهود و محسوس است.

مدیرکل روابط عمومی و امور بین الملل کانون درباره حضور کانون در بازار فیلم پویانمایی نیز توضیح داد: واحد فیلم امور بین الملل، با هدف معرفی تولیدات کانون که در خارج از کشور عرضه و به اکران عمومی در آمده اند در هفتمین بازار ملی پویانمایی شرکت دارد. این بازار ملی در جنب جشنواره انیمیشن دوازدهم از ۸ تا ۱۲ خرداد در سالن ۲ هزار متری مرکز آفرینش های فرهنگی هنری در حال برگزاری است.

او در پایان گفت: در هفتمین بازار ملی پویانمایی اثر «زری زری کاکل زری» مهین جواهریان به صورت ۳۶۰ VR درجه برای مخاطبان به نمایش در آمده است. مخاطب اصلی غرفه امور بین الملل کانون دانشجویانی هستند که در رشته انیمیشن مشغول به تحصیل اند و مایلند اولین اثر هنری خود را با کانون شروع کنند.

قاسم سلیمانی مدیرکل روابط عمومی و امور بین الملل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان درباره روند اطلاع رسانی دوازدهمین دوره جشنواره بین المللی پویانمایی تهران گفت: باعث افتخار است که تیم اداره کل روابط عمومی و امور بین الملل کانون با تلاش بی وقفه و شبانه روزی در عرصه ستاد خبری، انتشار بولتن، ارتباط با رسانه ها و... سعی در آگاهی بخشی و اطلاع رسانی دقیق این جشنواره دارد.

او افزود: از آنجایی که جشنواره پویانمایی شادی و هیجان قابل اعتنایی دارد و به انتقال تجربیات و آموزش منجر می شود این مسئولیت ما را در قبال پوشش خبری و رسانه ای جشنواره دو چندان می کند. همکاران اداره کل روابط عمومی که به نظم هر کدامشان با توجه به توانمندی ها و تجربیات، خودشان یک رسانه هستند در ترویج و جان بخشی به اخبار و رویدادهای مهم جشنواره از جان و دل مایه می گذارند

Tehran Animation Festival from people's perspective

The 12th Tehran International Animation Festival, which started in the early hours of the morning of May 26 and was welcomed by artists, students, and animation activists, will end tonight, June 2, 2021, with a closing ceremony.

On different days of the festival, we had conversations with a number of attendees who explained their reasons and motivations for attending the festival.

Mohammad Hosseini Nejad was sitting on the steps near the main entrance of the intellectual development of children and adolescents center. He was an animation student at Soore University who came to the festival to follow Iranian latest animation productions.

"I am a university professor, not in the field of art of course, but it's somehow related to animation," said a young man standing at the entrance to the festival, flipping through Tehran's Animation Festival daily.

Hedyeh Norouzkhani was an animation student at Shariati University. She came to the festival because of her connection to animation and said she wanted to see what animations other countries make, what ideas they have, and how they do character design.

Maedeh Davari, who has graduated from animation for a long time and works in the field of editing, said: "The first year I studied animation, the professors introduced us to this festival. I participate in this festival every year and I have a good experience of participating in this festival."

Four high school students from Kamal Al-Molk High School were also guests of the Animation Festival. Amir Ali, Parsa, Kourosh, and Mohsen were walking in the yard, of course, they also saw animations and were discussing them.

Kourosh Basir, sales manager of a 26-year-old commercial company, said: "My main reason for attending the festival was in terms of content production and advertising, and I paid more attention to how to communicate with activists in the field of advertising and content production."

Mona Haddad, 24, also stated: I studied graphic design and I am interested in painting, and now I work in the field of design, so it was interesting for me to attend the Tehran Animation Festival and get acquainted with this field.

"I came to the festival with my 8-year-old daughter and brought her to watch and enjoy the animations," said Delaram Heydari, 35, a housewife and graduate with a master's degree in urban planning who attended the festival with her daughter.

Amir Hossein Norouzi, a 31-year-old animator, said: The reason I came to the festival is that my work called "White Beard" is present at the festival and is scheduled to be screened.

Mohammad Mehdi Rabbani, a 20-year-old student who came to the festival, said: "The reason I attended this year's festival was to get acquainted with the greatest animations." I would like to see the work of professionals and get acquainted with the method of working in the field of animation.

Shaghayegh Jadidi, a 22-year-old art student, said: "I came to this festival to see the dissertations of the students and to get acquainted with the lived experience of the people."

Razieh Abdi, a 24-year-old animator, said that her reason for attending the festival was to visit side exhibitions.

As expected, the 12th Tehran International Animation Festival was hosted by many guests, who all nurtured a love of animation.

نشریه روزانه دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران
مدیرمسئول: محمدرضا کریمی صارمی
زیر نظر: اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون پرورش فکری
کودکان و نوجوانان
سردبیر: نغمه دانش آشتیانی
معاون سردبیر: مریم قربانی‌نیا
مدیر هنری: ساجده سادات نوشایی
طراح لوگو: حمید حمیدی
تحریریه: زهرا نجفی، ندا زنگینه، محمد زکی‌زاده، محمد کفیلی، عطیه مؤذن
عکاسان: محمد حسین سلیمانی فرد، مهدی عبدی فرد، محبوبه کیانی
بخش انگلیسی: علی شیرکرمی
با سپاس از جامعه انیمیشن ایران

جشنواره پویانمایی تهران از نگاه مردم

دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران که از ساعات اولیه صبح روز ۵ خردادماه شروع شده و در طول برگزاری با استقبال هنرمندان، دانشجویان و فعالان حوزه انیمیشن همراه بود، امشب ۱۲ خردادماه ۱۴۰۱ با مراسم اختتامیه به پایان می‌رسد.

در روزهای مختلف جشنواره با تعدادی از مردمی که به این رویداد سینمایی آمدند، گفت‌وگوهایی داشتیم که از دلیل و انگیزه خود برای حضور در جشنواره گفتند.

محمد حسینی‌نژاد دانشجوی رشته انیمیشن دانشگاه سوره که نزدیک در اصلی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان روی پله‌ها نشسته، دنبال کردن انیمیشن‌های روز ایران را دلیلی می‌داند که او را به جشنواره کشانده است. مرد جوانی که کنار در ورودی جشنواره ایستاده و نشریه روزانه پویانمایی تهران را ورق می‌زند، او می‌گوید: من استاد دانشگاه هستم. البته نه رشته هنر ولی به انیمیشن بی‌ربط هم نیست. آمده‌ام در این فضا قرار بگیرم و با انیمیشن‌های جدید آشنا شوم.

هدیه نوروزخانی دانشجوی رشته انیمیشن دانشگاه شریعتی است. او به دلیل ارتباط رشته‌اش به انیمیشن به این جشنواره آمده و می‌خواهد ببیند کشورهای دیگر چه انیمیشن‌هایی می‌سازند، چه ایده‌هایی دارند و چطور طراحی شخصیت انجام می‌دهند.

مانده داوری که از رشته انیمیشن فارغ‌التحصیل شده و در رشته تدوین کار می‌کند، می‌گوید: سال اول که انیمیشن می‌خواندم استادانمان این جشنواره را معرفی کردند و از همان روزها هر سال در این جشنواره شرکت می‌کنم و تجربه خوبی از شرکت در این جشنواره دارم.

چهار دانش آموز هنرستانی از هنرستان «کمال الملک» هم میهمان جشنواره

پویانمایی هستند. امیرعلی، پارسا، کوروش و محسن در محوطه مشغول قدم زدن هستند، البته انیمیشن هم دیده‌اند و درباره کارها با هم بحث می‌کنند. کوروش بصیر مدیر فروش یک شرکت تجاری که ۲۶ سال دارد، می‌گوید: دلیل اصلی من برای حضور در جشنواره از جنبه‌های تولید محتوا و تبلیغات بود و بیشتر توجه داشتم که چگونه می‌شود با فعالان این حوزه در حوزه تبلیغات و تولید محتوا ارتباط برقرار کرد.

مونا حداد ۲۴ ساله هم اظهار می‌کند: من در دانشگاه گرافیک خواندم و به نقاشی علاقه دارم و اکنون هم در حوزه طراحی فعالیت می‌کنم به همین دلیل حضور در جشنواره پویانمایی تهران و آشنایی با این حوزه برایم جذاب بود.

دلارام حیدری ۳۵ ساله، خانهدار و فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری که با دختر خود در جشنواره حاضر شده بود، توضیح می‌دهد: من به همراه دخترم که ۸ سال دارد به جشنواره آمده‌ام و او را آورده‌ام تا انیمیشن‌ها را تماشا کند و لذت ببرد.

امیرحسین نوروزی انیماتور ۳۱ ساله بیان می‌کند: دلیل اینکه من به جشنواره آمدم این است که اثرم به نام «ریش سفید» در جشنواره حضور دارد و قرار است اکران شود.

محمد مهدی ربانی دانشجوی ۲۰ ساله هم می‌گوید: دلیل حضورم در جشنواره امسال آشنایی با بزرگان انیمیشن بود. دوست داشتم کارهای افراد حرفه‌ای را مشاهده کنم و از نزدیک با روش کار در زمینه انیمیشن آشنا شوم.

شقایق جدیدی دانشجوی ۲۲ ساله هنر برای دیدن پایان‌نامه‌های دانشجویان این جشنواره و آشنایی با تجربه زیسته افراد آمده و راضیه عبدی انیماتور ۲۴ ساله دلیل حضورش در جشنواره را بازدید از نمایشگاه‌های جنبی عنوان می‌کند. همانطور که انتظار می‌رفت دوازدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران در روزهای برگزاری میزبان میهمانانی بود که همگی عشق به انیمیشن دارند و به دنبال تقویت بنیان‌های علمی و تخصصی خود نیز هستند.